

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010512
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010512.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Juraja Dziake (sudca spravodajca), v trestnej veci obžalovaného: A. B., pre zločin neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c), písm. e) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/8/2025 - 515 zo dňa 17.06.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.10.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovanému A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX v E., toho času vo väzbe v ÚZVJS Leopoldov

u k l a d á :

Podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, a s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 5 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V ostatnej časti zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/8/2025 - 515 zo dňa 17.06.2025 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c), písm. e) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že „minimálne od presne neustáleného dňa počas jari roku 2024 až do 2. septembra 2024, na presne neustálených miestach, si od nezistených osôb presne neustáleným spôsobom neoprávnene zabezpečoval omamné a psychotropné látky a to metamfetamín a sušené rastliny rodu Cannabis (konope) - marihuanu, ako aj kokaín, za účelom ich ďalšej distribúcie a predaja v meste F. G. H. I. J. XX a na ďalších nezistených miestach, ako aj za účelom ich užívania, pričom takto zabezpečený metamfetamín a sušené rastliny rodu Cannabis (konope) bez oprávnenia následne predával a to minimálne K. G. metamfetamín dvakrát za sumu 30,- eur za 0,3 gramu metamfetamínu a L. E.

metamfetamín dvakrát za sumu 10-20,- eur za 0,1 až 0,3 gramu metamfetamínu, ako aj L. E. sušené rastliny rodu Cannabis (konope) - marihuany pätnásťkrát výmenou za protislužbu - odvoz motorovým vozidlom za jednorazovú dávku marihuany, pričom 2. septembra 2024 v čase okolo 19:54 hod. v meste F. G. H. I. J. XX, v priestoroch tetovacieho štúdia, po predchádzajúcej výzve podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku mu pri realizácii prehliadky iných priestorov a pozemkov a pri realizácii osobnej prehliadky na základe príkazu na osobnú prehliadku podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku bolo príslušníkmi odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava zaistené:

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 7 738 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 54,7 % hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 4 249 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 9 296 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 68,8 % hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 6 369 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 6 265 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 68,8 % hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 4 310 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 7 870 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,9 % hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 5 816 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 5 443 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 46,6 % hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 2 536 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 7 209 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,2 % hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 5 205 mg absolútneho metamfetamínu,
- mikroténové vrečko s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 49 467 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,6 % hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 35 418 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 831 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 49,2 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 409 mg absolútneho kokaínu,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuany) s hmotnosťou 2 715 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 21,6 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 586 mg delta-9-tetrahydrokanabinola (THC),

teda celkovo spolu v množstve 93,288 gramu metamfetamínu, 2,7 gramu rastliny rodu Cannabis (konopa) - sušina, marihuana a 0,831 gramu kokaínu, všetko určené na ďalší predaj, ako aj finančná hotovosť v celkovej výške 1 985,- eur pochádzajúca z predaja omamných a psychotropných látok, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok a kokaín je zaradený do II. skupiny omamných látok a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/65/2014 z 5. marca 2019, právoplatným 21. marca 2019, za skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2019 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, spočívajúci v zadovážovaní, prechovávaní, výmene a predaji metamfetamínu a marihuany viacerých osobám“.

Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom obžalovanému za tento skutok uložil

- podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona, § 46 a § 49 ods. 2 Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, na ktorého výkon zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.
- podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona aj trest prepadnutia tam uvedených huteľných vecí/peňažnej hotovosti.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 515 až 520.

Proti napadnutému rozsudku, a to len čo do výroku o treste, zahlásil na hlavnom pojednávaní po vyhlásení napadnutého rozsudku odvolanie (v neprospech) obžalovaného prokurátor (č. I. 514), ktoré písomne odôvodnil na č. I. 523 až 524 (ďalej aj „odvolanie prokurátora“). Obžalovaný sa vzápätí po vyhlásení napadnutého rozsudku vzdal práva podať odvolanie vo všetkých výrokoch napadnutého rozsudku, a to aj za osoby oprávnené podať v jeho prospech opravný prostriedok (§ 312 ods. 1 Trestného poriadku; č. I. 514).

Prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania podaného proti výroku o treste, ktoré odvolanie bolo súdu prvého stupňa doručené dňa 30.06.2025, namietal (zostručnené/zosumarizované), že nesúhlasí s tým, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval aj § 39 ods. 5 Trestného zákona (t. j. mimoriadne znížil trest), nakoľko k danému nebol žiaden zákonný dôvod, pričom súd prvého stupňa takýto svoj postup ani náležite nezdôvodnil – takto uložený trest odňatia slobody je podľa názoru prokurátora neprimerane mierny/nezákonný. Odôvodnenie napadnutým rozsudkom uloženého trestu odňatia slobody a aplikácie § 39 ods. 5 Trestného zákona zo strany súdu prvého stupňa tým, že obžalovaný nie je až natoľko kriminálne narušenou osobou, aby nemohlo byť v jeho prípade prístupné k mimoriadnemu zníženiu trestu, kedy z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné sa dozvedieť, akými úvahami sa pri tom súd prvého stupňa vôbec spravoval, považoval prokurátor za nepresvedčivé/arbitrárne. Mimoriadne zníženie trestu nie je zo zákona v tomto prípade síce vylúčené, no v tomto prípade podľa názoru prokurátora neodzrkadľuje vykonané dokazovanie (najmä ohľadne obdobnej trestnej minulosti obžalovaného, jeho závislosti od drog, závažnosti tu stíhaného skutku vzhľadom na množstvo zaistených drog) a súd jeho aplikáciu zdôvodnil v podstate jedine tým, že obžalovaný, ako nie veľmi kriminálne narušená osoba, učinil vyhlásenie viny. Súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov považuje prokuratúra, ako je už naznačené vyššie, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť (kedy tu žalovaného závažného skutku, spočívajúceho aj v distribúcii drog za odplatu, sa obžalovaný dopustil navyše v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a zákazom požívať návykové látky, ktorý trest mu bol uložený v minulosti za obdobnú závažnú drogovú trestnú činnosť, kedy on je navyše aj aktuálne od drog závislý bez kritického postoja k danému) a potrebu zabezpečenia nielen individuálnej, ale aj generálnej prevencie, za trest nedôvodný/nezákonný. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a aplikujúc § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora písomne vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu (podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 07.10.2025; č. I. 540 až 541, č. I. 543; ďalej aj „vyjadrenie obžalovaného“). Uviedol (zostručnené/zosumarizované), že súd prvého stupňa ukladal trest v zákonných mantineloch, ktoré zakotvil do zákona zákonodarca, pričom správne bral súd prvého stupňa do úvahy obžalovaným učinené vyhlásenie viny [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku]. Dlhoročná závislosť obžalovaného od drog nemá byť riešená prísnejším trestom odňatia slobody, nakoľko liečba drogovej závislosti nie je zákonom predpokladaným účelom trestu, v danom prípade je riešením uloženie ochranného liečenia, ktoré tu síce znalec ani neodporučil, no to nie je prekážkou jeho uloženia. Odvolanie prokurátora navrhol obžalovaný ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Konanie na odvolacom súde. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 Trestného poriadku rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 07.10.2025 za prítomnosti prokurátorky, obžalovaného a jeho obhajcu. Prokurátorka zotrvala na podanom odvolaní. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním prokurátora, vyjadrením obžalovaného a s podstatným obsahom spisu (vrátane aktuálnych lustrácií ohľadne osoby obžalovaného – odpis registra trestov, lustrácia z databázy súdov, Sociálnej poisťovne, Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov). Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania. Prokurátorka konečným návrhom uviedla, že sa plne pridržiava odvolania prokurátora, pričom v krátkosti zopakovala nosné body/argumentáciu daného odvolania (kedy zároveň navrhla rozhodnúť aj o uložení trestu prepadnutia veci ako tomu bolo v napadnutom rozsudku). Obhajca obžalovaného konečným návrhom uviedol, že odvolanie prokurátora navrhuje zamietnuť, pričom sa pridržiava vyjadrenia obžalovaného. Obžalovaný konečným návrhom požiadal súd o uloženie ochranného liečenia, pretože sa trestnej činnosti dopúšťal ako závislý. Pokiaľ ide o trest, ten považuje za dostatočný, trestnou činnosťou sa neživil, pretože pracoval. Bolo to všetko len v dôsledku jeho závislosti. Navrhol, aby mu bola ponechaná výška trestu a uložené ochranné liečenie.

Odvolací súd skôr, než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku, bol povinný v zmysle § 316 Trestného poriadku skúmať, či odvolanie prokurátora bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné [§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku]. Odvolací súd vo vzťahu k odvolaniu prokurátora nezistil v tomto ohľade žiadnu procesnú prekážku meritórneho prejednávania odvolania prokurátora a rozhodnutia o ňom.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku napadnutého rozsudku (o uložení treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu), v tomto smere v podstate žiadne odvolacie námietky procesné strany nemali a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku o treste odňatia slobody (a spôsobe jeho výkonu) procesne správne; zjednodušene povedané, podľa názoru súdu cesta súdu prvého stupňa k napadnutému rozsudku bola „procesne čistá“, aj čo do plného zachovania práv procesných strán na konaní participovať a podľa vlastného uváženia realizovať svoje procesné práva.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste (odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu), odvolací súd konštatuje, že odvolanie prokurátora, namietajúce neprimeranú miernosť

a tým nezákonnosť napadnutým rozsudkom uloženého trestu odňatia slobody, je dôvodné, pretože súdom prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložený trest odňatia slobody (i keď v kombinácii s uloženým trestnom prepadením huteľných vecí/peňažnej hotovosti) je aj podľa názoru odvolacieho súdu neprímeraný, je totiž príliš mierny. Práve preto odvolací súd týmto rozsudkom zrušil napadnutý rozsudok, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody a spôsob jeho výkonu [§ 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku] a vo veci sám rozhodol (§ 322 ods. 3 Trestného poriadku), a to na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku náležite a správne zistený.

Pokiaľ ide o rozsah, v akom bol napadnutý rozsudok napadnutý odvolaním prokurátora, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že predmetom odvolacieho konania v predmetnej veci mohlo byť len preskúmanie napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody (a spôsobe jeho výkonu), a to preto, že voči inému výroku napadnutého rozsudku odvolanie podané nebolo, a taktiež obžalovaný učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu tu kládol za vinu, kedy súd prvého stupňa za splnenia procesných podmienok vyhlásenie obžalovaného prijal (inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného, odvolací súd teda nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti; proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný, ako je už uvedené vyššie; k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2012 sp. zn. 2To/5/2011). V konaní tak bolo nepochybne preukázané [tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti, spáchania zločinu v zmysle výrokovej časti napadnutého rozsudku, za ktorý je možné páchatelovi, pri aplikácii § 173 ods. 3 Trestného zákona a tiež § 38 ods. 2 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody v základnej trestnej sadzbe 7 rokov až 15 rokov.

Pri posudzovaní správnosti/zákonnosti/prímeranosti trestu odňatia slobody, ktorý uložil obžalovanému súd prvého stupňa, odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení tak, ako ich správne ustálil súd prvého stupňa. Berúc do úvahy zásady ukladania sankcií/trestov v trestnom konaní (§ 33a, § 34 Trestného zákona), odvolací súd dáva za pravdu odvolacej námietke prokurátora o potrebe prísnejšieho postihu pre páchatela tu stíhanej, a naozaj svojím dopadom na záujem chránený Trestným zákonom (tu ochrana života/zdravia iných) závažnej trestnej činnosti, kedy obžalovaný sa dopustil tu stíhanej úmyselnej trestnej činnosti napriek (i) predošlým odsúdeniam (kedy ani v minulosti opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody dosiaľ k jeho úplnej náprave nevedli, viď odpis registra trestov obžalovaného), (ii) predošlému trestnému postihu/odsúdeniu za obdobnú závažnú drogovú trestnú činnosť (viď nateraz posledný záznam č. 9 v registri trestov obžalovaného), kedy navyše (iii) bol v roku 2022 z nateraz posledného výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody za v predošlom bode (ii) uvedenú obdobnú závažnú drogovú trestnú činnosť podmiennečne prepustený s určením skúšobnej doby 5 rokov a probačného dohľadu 3 roky (vrátane uloženia aj obmedzenia v podobe zákazu požívania návykových látok), no dopustil sa v takom čase skúšobnej doby/probačného dohľadu/uloženého zákazu požívania návykových látok tu žalovaného skutku, opätovne závažnej drogovej trestnej činnosti spočívajúcej aj v odplatnej distribúcii drog.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaný tu svoju vinu doznal, trestnú činnosť oľutoval), a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (trestná minulosť obžalovaného, kedy ani odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súd na takú minulosť obžalovaného na účely ukladania trestu tu prihliadať). Iné poľahčujúce/priťažujúce okolnosti v tejto trestnej veci nevzhliadol ani odvolací súd. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že napriek opätovnému spáчанию zločinu (viď záznam č. 9 odpisu registra trestov obžalovaného) tu nebolo možné aplikovať § 38 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko táto skutočnosť (§ 38 ods. 1 Trestného zákona) bola zohľadnená už v právnej kvalifikácii tu žalovaného/stíhaného skutku [§ 173 ods. 3 písm. c) Trestného zákona].

Z hľadiska účelu trestu uvedeného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, individuálna a generálna prevencia tvoria jednotu a musia sa navzájom dopĺňať a podmieňovať. Jednotlivé parciálne ciele sa vo výroku o druhu a výmere trestu musia prelínať a dopĺňať tak, aby sa generálna prevencia dosiahla aj prostredníctvom individuálnej prevencie. Pôsobenie generálnej a individuálnej prevencie je potrebné vidieť aj v ich časovom pôsobení, kým generálna prevencia sa popri ochrane spoločnosti a jednotlivcov

pred zločinnosťou zameriava aj na predchádzanie recidívy, individuálna prevencia nastupuje až po spáchaní trestného činu. Hľadiská uvedené v ustanovení o účele trestu tvoria jednotu, to znamená, že sa musia vzájomne dopĺňať a podmieňovať. Preto záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a s výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Je zásadne vylúčené, aby súd otázku možnosti nápravy páchatela riešil len z hľadiska jeho osoby, alebo vôbec len z hľadiska niektorej skutočnosti, svedčiacej v jeho prospech, a ostatné hľadiská uvedené v ustanovení o účele trestu nebral do úvahy, prípadne ich význam zámerne znižoval.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie sankcií uvedených v § 33a Trestného zákona a pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, podľa ktorých (okrem iného) trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, kedy trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada tzv. proporcionality trestu). Pritom otázku nápravy páchatela nemožno riešiť iba s prihliadnutím na jeho osobu a vždy je potrebné, aby sa brala do úvahy spoločenská situácia a ostatné hľadiská. V prípade, ak by došlo k disproporcii medzi jednotlivými druhmi prevencie, viedlo by to najskôr k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, kde by spravodlivosť trestu neuznával ani páchatel, ani spoločnosť. Preventívny účinok trestu netkvie len v jeho prítomnosti (napr. zvolenej jeho výmery), nakoľko v treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. Vyslovením viny a uložením trestu spoločnosť vyjadruje zavrhnutiehodnosť trestného činu, teda že páchatel vykonal niečo protispoločenské a nemorálne.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu, zohľadnení okolností spáchania tu stíhaného skutku a jeho závažnosti ako trestného činu (ide o závažnú drogovú trestnú činnosť, zločin, spočívajúci aj v odplatnej distribúcii drog a dopadajúci na záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia), osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života (ide o v minulosti opakovane súdne trestanú osobu za rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť, vrátane tej drogovej, pričom k jej náprave v minulosti nevedli ani ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody), vrátane výsledkov znaleckého skúmania jeho osoby (kedy trpí dlhoročnou závislosťou od návykových látok, drog, s len formálne kritickým postojom k nej bez znalecky zisteného záujmu o jej liečbu, pričom znalec u obžalovaného z daného dôvodu ani neodporučil ukladať ochranné liečenie, nakoľko to by nebolo spôsobilé dosiahnuť u obžalovaného svoj účel), no tiež jeho v konaní prezentovaného sebakritického postoja k ním spáchanej trestnej činnosti, pri tom neopomínajúc ani zákonom predpokladané výchovné pôsobenie trestu odňatia slobody do budúcnosti v spojení s tu už uloženým trestom prepadenia hnutelných vecí/peňažnej hotovosti, odvolací súd dospel k záveru, že aplikácia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona je v tomto prípade možná/dôvodná, správne tak po ňom súd prvého stupňa siahol. Tu odvolací súd teda nezdieľa názor prokurátora uvedený v jeho odvolaní o nemožnosti aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v tejto trestnej veci - na dosiahnutie účelu trestu (§ 34 Trestného zákona) nie je nutné u obžalovaného siahnuť po treste odňatia slobody v zákonom ustanovenej, základnej (pomerne prísnej) trestnej sadzbe v rozmedzí 7 rokov až 15 rokov, ale je možné uložiť a účel trestu naplniť aj cestou trestu odňatia slobody kratšieho trvania (avšak jedine v kombinácii s v tomto konaní uloženým trestom prepadenia vecí/peňažnej hotovosti). Nie však v takom krátkom trvaní, ako zvolil súd prvého stupňa, kedy tu odvolací súd dáva, naopak, za pravdu prokurátorovi, že pre spoločnosť by bolo vzhľadom na jednoznačný sklon obžalovaného dopúšťať sa (aj) drogovej trestnej činnosti nedôvodným rizikom vkladať nádeje o naplnení svojho účelu v zmysle § 34 Trestného zákona do súdom prvého stupňa zvolenej, z pohľadu odvolacieho súdu príliš miernej výmery trestu odňatia slobody. Podľa názoru odvolacieho súdu, závažnosť tu stíhanej trestnej činnosti a trestná minulosť obžalovaného resp. charakteristika jeho osoby ako vyplývajúca z pred súdom vykonaného dokazovania (ako správne poukázal prokurátor v ním podanom odvolaní), napriek sebakritickému postojovi obžalovaného k vlastnej tu stíhanej trestnej činnosti, kedy sa tu stíhaného trestného činu dopustil po opakovanom výkone nepodmienečných trestov odňatia slobody či v čase podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za obdobnú trestnú činnosť, nedovoľuje ukladať súdu v prípade obžalovaného trest odňatia slobody mimoriadne znížený o viac než jeden rok pod spodnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Síce totiž zmysle § 33a Trestného zákona v spojení s § 34 Trestného zákona platí aj zásada tzv. personality trestu (ako je už naznačené vyššie), podľa ktorej trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, no odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k presvedčeniu, že tak v oblasti nie len individuálnej, ale najmä aj generálnej prevencie bude v prejednávanej veci účel trestu odňatia slobody dosiahnutý, a to za súčasného uloženia aj trestu prepadnutia hnuteľných vecí/peňažnej hotovosti, uložením (nepodmienečného) trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Až takto uložený trest odňatia slobody, v kombinácii s už napadnutým rozsudkom uloženým trestom prepadnutia hnuteľných vecí/peňažnej hotovosti, považuje odvolací súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku napĺňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (zohľadňujúc zásady ukladania trestov/sankcií v § 33a, § 34 Trestného zákona), a to tak z pohľadu generálnej prevencie (odradenie iných od páchania takej trestnej činnosti), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (kedy správnosť týchto záverov odvolacieho súdu preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Pokiaľ obžalovaný v odvolacom konaní uvádzal, že súdom prvého stupňa zvolenú výmeru nepodmienečného trestu odňatia slobody možno ponechať ako primeranú, za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia, ktoré odvolaciemu súdu navrhol, aby mu uložil, tak k danému odvolací súd uvádza, že (i) obžalovaný napadnutý rozsudok nijak opravným prostriedkom nenapadol, odvolania sa vzdal (§ 312 ods. 1 Trestného poriadku), a teda v tomto ohľade nie je obžalovaný aktuálne procesne spôsobilou (vecne legitimovanou) procesnou stranou na procesne účinné navrhovanie revízie napadnutého rozsudku v akomkoľvek ohľade (tieto vyjadrenia obžalovaného adresované odvolaciemu súdu vzhľadom na ich obsah odvolací súd neposúdil ako odvolanie obžalovaného proti napadnutému rozsudku, ale ako procesnú obranu pred odvolaním prokurátora), (ii) prokurátor svojim odvolaním napadol len výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu (a to len v otázke adekvátnej výmery trestu odňatia slobody), t. j. predmetom odvolacieho prieskumu v tu prejednávanej veci nie je prípadná absencia výroku o ochrannom opatrení v napadnutom rozsudku (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku), kedy navyše (iii) z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že prípadné uloženie ochranného liečenia obžalovanému nemá (napriek ním aktuálne deklarovanému záujmu o také liečenie) znalecky zistený podklad (obžalovaného prejavovaná kritika vlastnej závislosti má byť len formálneho charakteru, pričom z aktuálneho obsahu spisu či vyjadrenia obžalovaného nevidí odvolací súd nič spôsobilé takým znaleckým záverom úspešne konkurovať). Tieto tvrdenia obžalovaného preto neboli spôsobilé docieliť iné rozhodnutie odvolacieho súdu, než je zhmotnené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného a už v minulosti ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré dosiaľ k jeho úplnej náprave evidentne nevedli, tiež vzhľadom na spáchanie tu žalovaného skutku v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (§ 49 ods. 3 Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona), a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť zakotvenú v § 34 ods. 6 Trestného zákona (siahnúť po treste odňatia slobody, nakoľko Trestný zákon ustanovuje za tu stíhanú trestnú činnosť hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody prevyšujúcu osem rokov), musel súd siahnúť po nepodmienečnom trestne odňatia slobody (nie inom druhu trestu), nakoľko iný druh trestu by vzhľadom na uvedené ani nebol podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilý docieliť svoj účel predpokladaný Trestným zákonom.

Z dôvodu zrušenia výroku napadnutého rozsudku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody (išlo o výrok neoddeliteľný od výroku o uložení trestu odňatia slobody, preto bol odvolacím súdom taktiež týmto rozsudkom zrušený), odvolací súd obžalovaného zaradil (tak, ako správne učinil už súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku) na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože ako plynie z pred súdom prvého stupňa oboznámeného odpisu registra trestov obžalovaného, ten bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tu stíhaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (viď záznam č. 9 odpisu registra trestov obžalovaného), pričom odvolací súd nezistil zákonný dôvod na zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s iným stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne rozhodol

podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V ostatnej, tu nezrušenej časti, ostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.